

нѣкои отъ праздници-ты. Тѣя изображения сѣ отря-
дены за продлѣженіе на изустны-ты разказы, под-
качени още отъ четене-то на пръвѣ-тѣ часть. Прѣ-
во-то запознаваніе съ евангелскы-ты събытия твѣрдѣ
е сгодно да вѣрви заедно съ объясненія-та на прѣд-
стоящій празникъ: тукъ и црѣковна-та служба и
майчинъ разказъ и празнично-то чюство на дѣте-
то — всичко ся съединява, за да оживи кое да е съ-
бытіе.

Четене-то на вторъй дѣль, както ся вече каза,
трѣбва да вѣрви заедно съ четене-то на пръвѣй дѣль,
и да ся докара на оныя годишны врѣмена и на оныя
праздници, на които ся относи. Оче, четене-то трѣб-
ва да вѣрви заедно съ разговоры на учителя съ дѣца-
та: какъ сѣ тѣй празднували, или какъ мыслять да
празднувать праздника, отъ което испослѣ лесно
може да ся направать и полезны писмовны упраж-
ненія.

ДѢЛЬ 3-Й. ПРИМѢРИ ЗА УПРАЖНЕНИЯ.

Въ тоя дѣль ся продлѣжявать сѣщы-ты оныя
изустны и писмовны упражненія въ языка, които сѣ
подкачены още въ пръвѣ-тѣ часть, дѣто и ся казвѣ
за тѣхно-то знаменованіе и употрѣбение. Естествоно,
тука форма-та на упражненія-та е вече по-сложна;
а особна-та тѣхна цѣль въ тоя дѣль е постѣпено-то
съставеніе на просто распространено прѣдложение.

Повече-то упражненія ся подкачать отъ прит-
чи, въ които е употрѣбена форма-та на языка. Да ся
обясни една притчя, ще рѣче, да ся истлѣкува на
дѣца-та нѣщо полезно и занимателно и това истлѣ-
куваніе да си остане въ ума на дѣте-то съ народно-
то изговаряніе. Въ 1-тѣ часть ся каза вече, какъ
трѣбва да ся тлѣкувать притчи-ты; нѣ тука добрѣ е